

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת תצוה

הכובע שעל הראש

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת תצוה

הכובע של הראש

ערב שבת פרשת זכור התש"פ

בני משפחת יודקובסקי פסעו אל תוך חנות התחפושות בכדי לרכוש לעצמם את תחפושות הפורים.

"תסתכלי, אמא! יש שמלות כלה!" קראה מיירי תוך כדי ריצה לבחור לעצמה תחפושת.

בו זמנית איצי ושמולי התקדמו עם אבא לכיוון מחלקת הבגדים. שם בחר שמולי תחפושת של שוטר. עיניו של איצי צדו את תחפושת חייל האמריקאי. היא נראית אמיתית כל כך, יותר מאשר אי פעם ראה בחייו.

"וואו", אמר איצי. "זה נראה אמיתי! זה גם מרגיש כמו מדים אמיתיים! ואבא, יש על זה הנחה - זה לא מידי יקר - בבקשה, אבא, אפשר לקנות את זה?"

ליל פורים התש"פ

בני משפחת יודקובסקי הגיעו לבית הכנסת לשמוע קריאת מגילה. שמולי מחופש לשוטר ואיצי בתחפושת החייל שלו. כשהגיע איצי למקומו הקבוע, הוא הרים את עיניו וראה אדם מבוגר שגם לובש מדים של חייל! הוא לא ידע שהם מוכרים את זה גם במידות של מבוגרים!

"איצי", לחש שמולי בהתרגשות. "זה עופר כהן! הוא חזר בתשובה לאחרונה והוא באמת חייל אמריקאי! שמעתי שהוא שומר את שגרירות ארה"ב בירושלים! לפי דעתי הוא הגיע ישירות מהשגרירות במיוחד כדי לשמוע את סבא שלנו קורא את המגילה!"

איצי היה נרגש מאד לראות חייל אמיתי בבית הכנסת. זה משהו אחד להיות מחופש לחייל, אבל זה היה הדבר האמיתי, בכבודו ובעצמו, זה היה מחזה מדהים בשבילו.

ערב שבת פרשת זכור התשפ"א

איצי ואבא יודקובסקי פסעו לתוך חנות החליפות של יוסי. בר המצוה של איצי יתקיים בעוד כחודש והוא בדרך לקנות את הכובע הראשון שלו! איצי הביט בתדהמה על המבחר העצום של הכובעים בזמן שהמוכר הוריד כמה כובעים

"איך זה נראה לך?" שאל אבא את איצי כשהוא הניח כובע יפה במיוחד על ראשו. איצי הביט בעצמו במראה וחש תחושה עוצמתית העוברת בתוכו. "וואו, הוא חשב, "זה נראה כל כך אמיתי!"

ליל שבת הגדול התשפ"א

משפחת יודקובסקי נכנסה לבית הכנסת לפני קבלת שבת. איצי היה לבוש במגבעת ובחליפת הבר מצוה החדשים. כשהגיע איצי למקומו הקבוע, הוא הרים את עיניו וראה המון אנשים לבושים אף הם בדיוק כמוהו. זה נתן לו תחושת חשיבות ושמחה, וסייע לו להתפלל בכוונה יתירה.

בדרך הביתה מבית הכנסת, איצי פנה אל אבא. "אבא, הוא אמר. "היום הזה מזכיר לי מאד את פורים של שנה שעברה, כשהתחפשתי לחייל. את זוכר את החייל ההוא, עופר כהן, שהגיע לבית הכנסת במדי הצבא שלו? הוא היה נראה בדיוק כמוני, אבל זה היה ברור שהיה שוני. הוא היה חייל אמיתי, בזמן שאני רק לבשתי תחפושת פורימית.

"אבל היום כשאני באתי לבית הכנסת לבוש במשהו שאף פעם לא לבשתי בעבר,

תשפ"א

תש"פ

הרגשתי שונה. הייתי לבוש כמו כל שאר הבחורים ואבות שנמצאים בבית הכנסת אך הרגשתי שזה הרבה יותר מ"רק" תחפושת - זה הרגיש כמו שזה מי שאני באמת מעכשיו!"

אבא חיך. "כן איצי," הוא אמר. "כשאתה לבשת את המדים בשנה שעברה, זה היה רק תחפושת - זה לא עשה לך כלום ולא היה משמעותי לגביך. אבל עופר כהן - שהוא למעשה חייל בפועל, באמת, כאשר הוא לובש את המדים זה מראה שהוא ממש חייל בצבא. אבל כעת, אתה למעשה באמת חייל! הכובע השחור מהווה חלק מהמדים של בן תורה אמיתי, וכשאתה לובש אותו, אתה מראה שאתה חייל אמיתי בצבא השם."

איצי קרן מאושר. "וואו, זה גורם לי להרגיש חשוב!" הוא אמר.

"זה ממש כך," אמר אבא. "אבל, עליך להיזהר!"

"למה," שאל איצי. "מה, שלא יתלכלך?"

"לא, לא לכך התכוונתי," אמר אבא כשפנו בפינת הרחוב לכיוון ביתם. "עצם לבישת הכובע השחור לא גורמת לך להיות צדיק. למעשה, זה מוסיף לך עוד אחריות. תחשוב על חייל. תדמיין לעצמך חייל המקבל את מדיו החדשים, אבל מאידך עובר על שאר חוקי הצבא."

"אני חושב שהיו זורקים אותו!" אמר איצי. "לבישת המדים מבלי לעשות את התפקיד עצמו היא מגוחכת!"

"נכון מאד," אמר אבא. "והרב אביגדור מילר משווה את הכובעים שחובשים היהודים שומרי התורה והמצוות למגבעות של הכוהנים אותם הם לבשו בבית המקדש. המילה מגבעת פרושה: מוגבה, גבוה, מורם מעם. הכובע גורם לראש להיראות גדול יותר. וראש גדול יותר צריך להיות מלא יותר בדברים חשובים."

"אל תחשוב שרק עצם לבישת הכובע גורמת לאדם להיות מושלם. זה רק פותח את השטח בשבילך לגדול ולהתעצם. וכעת, כ'בר מצוה', זהו התפקיד שלך להיות יהודי בן תורה אמיתי ולמלא את ראשך במחשבות והשקפות על דרך התורה הקדושה!"

שבת שלום ומבורך!